

624.2

Hétfőn megkezdik a Pestet és Budát összekötő kábelek fektetését a Duna medrében

Júniusban emelik le a Kossuth-híd vasszerkezetét — Búvár fűzi be a kábelt 12 000 robbantás három kilós töltetekkel

Forrás

Hétfőn Hétfő

1960. márc. 21.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Helyszám

Hétfőn motoros uszályok jelennek meg a Kossuth-hídnál a Dunán, s búvárok buknak a víz alá, hogy megkezdjék a hídról lebontott postai kábelek lefektetését. A pesti és a budai oldalon nyolc helyen fűrták meg a sziklánál keményebb beton partfalat s ezeken a 10—15 méter hosszú vágatokon át vezetik majd ki a mederből a kábeleket, hogy aztán azokat a két partnál húzódnó fővezetékrendszerrel kössék össze. A hatalmas kábeltekereseket az uszályokról gombolyítják be a meder fenekére s búvárok fűzik be a partfal fűrataiba a kábelek végét. Ezek a vezetékek a Duna fenekén évtizedekig séretlenek maradnak, mert különleges páncélburkolatuk minden rozsdásodás és sérülés ellen védi őket.

A héten megkezdtek már a híd bontását is; egyelőre azonban csak a vasszerkezetre épített részeket távolítják el. A bontásnál máris kiderült: teljesen indokolt volt az intézkedés, hogy el kell zárni a forgalom elől a hidat, mert a járda aszfaltja alatt az idő sok viszontagsága már teljesen tönkretette a beépített fapallókat. A bontást végző munkások is csak a legnagyobb elővigyázattal dolgozhatnak.

— A vasváz is elég gyenge már — mondják a híd bontás vezetői —, mert annak idején mínusz 10—15 fokos hidegben hegesztették. Csak speciális darukkal emelhetik le a 60—70 méter hosszú, 180 tonnányi főtartókat, anélkül, hogy össze ne roppannának. Négy úszódaru áll alá, egyszerre emelik meg a hatalmas vaszkoszorút, „balra átot” csinálnak s egymás mellett sorban úszva viszik a partig a főtartókat.

Úgy tervezik, hogy júliusban—augusztusban már a pillérek robbantására, szétszedésére is sor kerül. És itt kezdődik a munkák neheze! Nem lehet ugyanis egyszerre felrobbantani a hatalmas pillértömböket, vigyázni kell, nehogy kárt tegyenek a környék házaiban. Csak apránként, valósággal hangyamódra szedhetik szét a mintegy 7—8000 köbméternyi pillérananyagot. A partok közelében csupán három, de még a Duna közepén is csak legfeljebb négykilós robbantótöltetet alkalmaznak. Így aztán körülbelül 12 000 lyukat kell fúrni a kemény vasbetonpillérekbe.

— Igyekezünk minél „halakbá” tenni a robbantást — folytatják a hídépítők —, lefojtjuk, de sajnos, így is alaposan túllépjük a csendrendelet szabályait.

A munkákat úgy ütemezték, hogy év végéig a híd összes víz feletti részét — beleértve a pillérek kiálló részeit is — eltávolítják. Ezután következik a kegyetlenül bonyolult és a legapróbb részletekig kidolgozott utolsó bontási szakasz. „Többször megkérdezték már, miért van szükség két évre a híd elbontásához, mikor épí-

tése meg egy esztendeig sem tartott. Az építésnél a beton úgy viselkedik, ahogy mi akarjuk — mondják a híd bontás vezetői —, de a bontásnál már nekünk kell alkalmazkodnunk a rendkívül nehéz körülményekhez. A mintegy 10 méter hosszú és 4 méter széles pilléreket a szó legszorosabb értelmében ki kell vájnunk, úgy, hogy csak a külső vasbetonköpenyeg maradjon meg a vízben.” A légkalapáccsokkal 6—7 méterrel a víz szintje alá hatolnak a munkások.

Annak idején a pilléreket óriási acéloszlopokkal „szögeltek” a Duna medréhez, s ezek tartják ma is a pillérek óriás tömegét. Miután azonban kivájják a pillér belsejét, elvagdossák ezeket a 16 méter hosszú és 30 centi átmérőjű óriás „szegeket” s így elválasztják a pillért a Duna fenekétől. Hatalmas vasbeton teknő keletkezik tehát, melynek súlya meghaladja a 600 tonnát és csak haidókkal emelhetik fel a mederből úgy, mint amikor egy elsüllyedt uszályt hoznak felszínre hullámsírból. A pil-

lér maradványait leúsztatják Sztálinvárosig s itt partvédelmi célokra építik be a vízügyi szervek. A kisebb távol-ságon átívelő híd tartókat kis hidak építésénél használják majd fel, a nagy „fáradt” főtartókat azonban hídépítke-

zésnél már nem lehet hasznosítani.

A Kossuth-híd a maga nemében felszabadulásunk első szülötte volt, eleget tett rendeltetésének s még tovább is „szolgált” a tervezett tíz esztendőnél.